

Jumalan tunteminen

Muistojae: *”Ja ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.” (Joh. 17:3.)*

Avaintekstit:

1. Moos. 3:1–5;
3. Moos. 20:26;
1. Sam. 2:2;
1. Joh. 4:7–19;
1. Moos. 1:1;
1. Moos. 2:7;
Matt. 1:23;
Matt. 28:20.

Selkeä ymmärrys Jumalan luonteesta on perusta vahvalle suhteelle hänen kanssaan. Siksi katsomme tällä viikolla tarkasti, mitä Raamattu sanoo Jumalan luonteesta, pitäen mielessä, että ihmisillä ”on Jumalasta väärä käsitys, ja se peittää maailman pimeydellään. Ihmiset menettävät hänen luonteensa tuntemuksen. Sitä on ymmärretty ja tulkittu väärin. Tänä aikana tulee julistaa Jumalalta saatua sanomaa, joka vaikutuksellaan valaisee ja voimallaan pelastaa. Hänen luonteensa on tehtävä tunnetuksi. Maailman pimeyteen on levitettävä hänen kirkkautensa valoa, hänen hyvyytensä, armonsa ja totuutensa valoa. – maailmalle julistettava viimeinen armonsanoma on hänen rakastavansa luonteen ilmoittamista.” (KV 304–305.)

Jumalaa on mahdotonta kuvailla riittävän hyvin, joten voimme vain viitata siihen, mitä Raamattu kertoo hänestä. Vaikka emme koskaan tule tietämään, varsinkaan nyt, kaikkea mitä on tiedettävissä Jumalan ihmeellisestä luonteesta, ruikoillaan, että kun opimme lisää hänestä, ymmärryksemme ja rakkautemme häntä kohtaan syvenee, jotta haluamme kasvaa lähemmäksi häntä voidaksemme heijastaa hänen rakkauttaan ja luonnettaan muille.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 11.4.2026

SELKEÄMPI KUVA JUMALASTA

Raamattu antaa totuudenmukaisimman, selkeimmän ja johdonmukaisimman kuvan Jumalasta. Koko Raamattu pyrkii raottamaan näkymätöntä verhoa näkyvän ja näkymättömän maailman välillä, osoittaakseen meille, mistä olemme tulleet ja minne olemme menossa, ja lopulta näyttääkseen meille, kuka hallitsee ja millainen hän on.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan saakka luemme yhdestä ainoasta todellisesta Jumalasta, joka ilmoittaa itsensä meille Raamatun ja Jeesuksen Kristuksen, ihmiseksi tulleen Jumalan, kautta. Voimme lukea Jumalan kaikkivaltiuudesta (Job 1:12), hänen kaikkitietävyydestään, hänen kaikkitietävästä olemuksestaan (Jes. 46:9-10), hänen oikeudenmukaisuudestaan (Jes. 30:18), hänen laupeudestaan (5. Moos. 7:9, VKR), hänen hyvyystään ja kärsivällisyydestään meitä kohtaan (Room. 2:4), hänen viisaudestaan (1. Kor. 2:7), hänen armostaan (2. Kor. 12:9), hänen anteeksiannostaan (Matt. 6:14), hänen tahdostaan koskien elämäämme (Jer. 29:11), hänen voimastaan voittaa kuolema (Joh. 11:25), hänen kuninkuudestaan (Ps. 47:9), hänen ikuisesta luonteestaan (5. Moos. 33:27) ja monista muista ominaisuuksista, jotka antavat meille runsaasti syytä rakastaa häntä ja pysyä hänessä. Mitä enemmän tiedämme Jumalasta ja siitä, millainen hän on, sitä enemmän rakastamme häntä ja haluamme läheisen ja pysyvän suhteen hänen kanssaan.

Lucifer oli ensimmäinen, joka epäili Jumalan luonnetta. Hänen epäilyksensä siitä, kuka Jumala on, johtivat lopulta maailmankaikkeutemme historian suurimpaan taisteluun. Siitä lähtien ”Paholainen pyrkii jatkuvasti pitämään ihmisten mielet kiireisinä asioilla, jotka estävät heitä saamasta tietoa Jumalasta” (5T 740). Paholaiselle ei ole väliä sillä, millainen kuva meillä on Jumalasta (panteismi, ateismi, deismi jne.), kunhan se ei ole paikkansapitävä.

Lue 1. Moos. 3:1-5. Mikä oli Luciferin tavoite keskustelussaan Eevan kanssa? Mitä valheita hän kertoi Eevalle Jumalan luonteesta?

Paholaisen viesti Eevalle oli pohjimmiltaan tämä: *Jumala saalaa sinulta asioita. Jumala ei halua sinulle parasta. Et voi luottaa häneen.* Ellen White laajentaa tätä ajatusta sanoessaan: ”Suuren taistelun alusta asti saatana on koettanut antaa ihmisille väärän kuvan Jumalan luonteesta ja nostattaa heitä kapinaan hänen lakiaan vastaan.” (1AO 319.)

Miten Jumalan luonnetta vääristellään maailmassamme? Oletko itse joskus syylistynyt siihen?

JUMALA ON PYHÄ

Pyhyys on sana, jota ihmiset eivät käytä kovin usein jokapäiväisessä kielenkäytössään, ehkä siksi, että ympärillämme on niin vähän pyhiä asioita. Sapatti on pyhä päivä ajassa, ja Jumala on tietysti pyhä. Jokapäiväisestä elämästämme puuttuu kuitenkin pyhyys.

Jos tutkit ominaisuuksia, jotka useimmin liitetään Jumalan luonteeseen, huomaat, että pyhyys on keskeinen osa Jumalan olemusta. Mitä se tarkoittaa?

Miten seuraavat jakeet kuvaavat Jumalaa: 3. Moos. 20:26; 1. Sam. 2:2; Jes. 57:15 ja Hes. 38:23?

Kun Raamattu kuvaa Jumalaa pyhyyden ruumiillistumana, se tarkoittaa, että hän on täysin vapaa ja täysin erillinen sekä pahuudesta että synnistä. Jumala on alusta loppuun asti sataprosenttisesti hyvä. Tässä mielessä Jumalan pyhyys on kaikkien hänen muiden ominaisuuksiensa perusta.

Esimerkiksi Jumalan rakkaus on puhdasta, pyhää rakkautta – rakkautta, joka on täysin vapaa kaikesta itsekkyydestä ja itsekeskeisistä motiiveista. Hänen kaikkitietävyytensä on pyhää, mikä tarkoittaa, että se on vapaa pahoista aikeista. Luottaisitko kaikkitietävään Jumalaan, jos hän ei olisi pyhä? Sen sijaan me pelkäisimme häntä, ja syystäkin.

Jumalan kaikkivaltius (kaikkivoipaisuus) on pyhää. Kuvittele Jumala, joka on kaikkivaltias, mutta ei pyhä. Hän voisi olla voimakas, paha tyranni. Vain Jumalan pyhyys sallii ja mahdollistaa sen, että voimme todella rakastaa häntä, koska hän on hyvä alusta loppuun asti. Siksi pyhyys on ehkä tärkein ominaisuus, joka meidän tulee ymmärtää Jumalan luonteesta. Silti se on ehkä myös yksi eniten väärin ymmärretyistä Jumalan ominaisuuksista.

Ajattele Raamatun henkilöitä, kuten Moosesta, Jesajaa, Hesekieliä, Danielia ja Johannesta, jotka tulivat Jumalan läsnäoloon. Mikä oli heidän ensimmäinen reaktionsa? He riisuiivat kenkensä, peittivät kasvonsa tai kaatuivat maahan kuin kuolleina. Ihmisenä olemme syntyisiä ja niin epäpyhiä, ettemme kestä seistä Jumalan edessä. Kukaan ihminen, joka katsoo Jumalan kasvoja, ei jää eloon. Samoin Ellen G. White huusi usein saadessaan näyn: ”Pyhä... pyhä... pyhä”, koska se oli sana, joka näytti parhaiten kuvastavan sitä, mitä hän näki. Ja tietysti neljä elävää olentoa eivät lepää päivällä eikä yöllä sanomatta: ”Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias! Hän oli, hän on ja hän on tuleva.” (Ilm. 4:8.)

Miten Jumalan pyhyys innoittaa sinua? Miten se haastaa sinua oman luonteesi suhteen?

JUMALA ON RAKKAUS

Rakkaus on ehkä yleisin sana, jota kristityt käyttävät kuvaamaan Jumalan luonnetta. Tämä voi johtua 1. Joh. 4:8 Jumalan identiteettiä koskevasta lausunnosta, jossa sanotaan: ”Jumala on rakkaus.” Johannes ei sanonut: ”Jumala on rakastava”, vaan ”Jumala on rakkaus”. Rakkaus on hänen luonteensa, hänen olemuksensa ydin.

Monille ihmisille kuva Jumalasta syntyy ihmisten rakkauden määritelmän mukaisesti, mikä on aina vääristynyt ja epätäydellinen. Sen sijaan meidän määritelmäme rakkaudesta tulisi muotoutua sen perusteella, kuka Jumala on ja mitä hän ilmaisee itsestään innoitetussa sanassaan.

Mitä 1. Joh. 4:7-19 kertoo meille rakkaudesta?

Jumalan rakkaus on täydellistä, vapaasti osoitettua ja syvästi suhteeseen liittyvää, kuten toistuvassa kutsussa ”pysyä” hänessä Ensimmäisessä Johanneksen kirjeessä kerrotaan, koska me ”olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakkauden kaikkia meitä kohtaan ja uskomme siihen. Jumala on rakkaus. Se, joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.” (1. Joh. 4:16.)

Jumala on rakkaus, ja hän loi meidät omaksi kuvakseen (1. Moos. 1:27) rakastamaan ja kaipaamaan rakkautta. Heprean kielessä yksi tärkeä sana rakkaudelle on *häsäd*. Se kuvaa Jumalan liiton mukaista rakkautta ihmiskuntaa kohtaan, joka kattaa uskollisuuden, suojelevuuden, vakauden ja hellyyden piirteet.

Muinaisissa heprean ja kreikan kielissä käytetään monia erilaisia nimiä viittaamaan Jumalaan. Ne kuvaavat Jumalan kauniin luonteen eri puolia. Tässä on kaksi esimerkkiä:

- Adonai: Kaiken Herra, joka hallitsee ikuisesti, viitaten liittoon. (1. Moos. 15:2; Tuom. 6:15; Mal. 1:6; Ps. 97:5.)
- Jahve-Jireh: ”Herra katsoo”. (1. Moos. 22:13-14.)

Viime kädessä Jumalan rakkauden suurin ilmaus paljastuu hänen Pojassaan, joka on lahja tälle maalle (Joh. 3:16), ja joka kuoli syntisten puolesta (Room. 5:8). Jumala olisi voinut kieltää tämän ihmiskunnalta. Kuitenkin suurenmoisen, radikaalin ja äärimmäisen toisiin kohdistuvan rakkautensa vuoksi Jumala lähetti Jeesuksen maan päälle, jotta voisimme vapaasti valita vastata hänen rakkauteensa, joka tuli ilmi hänen kuollessaan meidän puolestamme. Jeesus ei vain rakentanut siltaa yli kuilun, jonka synty on aiheuttanut meidän ja Jumalan välille (Jes. 59:1-2), vaan hän eli osoittaakseen meille Jumalan täydellisen rakkaudellisen luonteen (Joh. 14:9; Hepr. 1:3) ja vetääkseen kaikki ihmiset luokseen (Joh. 12:32).

JUMALA LUOMISESSA

Luultavasti muistat ulkoa Raamatun ensimmäiset sanat ”Alussa Jumala”. Hepreaksi sana ”Jumala” on tässä kohdassa Elohim. Vaikka tätä sanaa voidaan käyttää puhuttaessa väärin ”jumalista”, kun se viittaa ainoaan oikeaan Jumalaan, se kuvaa kaikkivaltiaista, kaikkivoipaista Luojaan suhteessa koko luomakuntaan; käsityskykymme ulottumattomissa olevaa Jumalaa, joka on ymmärryksemme yläpuolella, mutta hallitsee kaikkea. Hän on niin voimallinen, että luo pelkällä äänellään.

Seuraavassa luvussa, 1. Moos. 2, esiintyy kuitenkin eri nimi Jumalalle: Jahve. Tämä nimi liittyy Elohimiin (Jahve Elohim), samaan kaikkivaltiaaseen, kaikkivoipaiseen Jumalaan. Nimi Jahve on yhden ainoan todellisen Jumalan henkilökohtaisempi nimi, jota usein käytetään korostamaan, että Jumala on liiton Jumala, joka on rakastavassa suhteessa luomiinsa ihmisiin.

Vertaa Jumalan kuvauksia 1. Moos. 1:1 ja 1. Moos. 2:7. Mitä huomaat?

1. Moos. 2:7 voimme kuvitella Jumalan polvistuvan ja muovaavan ensimmäisen ihmisen maasta omilla käsillään. ”Ja Herra Jumala muovasi maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän henkäyksen. Näin ihmisestä tuli elävä olento.” Tämä on Jumala, joka tulee lähelle - niin lähelle, että hän puhaltaa Aadamin sieraimiin elämän henkäyksen. Tämä nimi, Jahve, esittää intiimimmän kuvan Jumalasta, mutta Mooses käyttää molempia nimiä Raamatun ensimmäisessä ja toisessa luvussa kuvaamaan meille näitä kahta Jumalan ominaisuutta.

Kuinka hämmästyttävää! Näemme tässä käsityskykymme ylittävän Jumalan (Elohim) ja ymmärtämyksemme rajoissa olevan Jumalan, hänen läheisyytensä (Jahve). Kuinka meille onkaan hyväksi ajatella molempia näitä Jumalan luonteen puolia: hänen yleistä hallintaansa kaikesta ja hänen läheisyyttään meihin. Kuten Paavali sanoi ateenalaisille Areiopagilla: ”Jumala ei kylläkään ole kaukana yhdestäkään meistä: hänessä me elämme, liikumme ja olemme.” (Ap. t. 17:27-28.)

On tärkeää, että jatkamme selkeän, tasapainoisen kuvan etsimistä Jumalasta sen perusteella, mitä Raamattu kertoo meille Jumalan luonteesta, jotta voimme kasvaa suhteessamme häneen. Siksi on tärkeää lukea kaikki Raamatun osat sen sijaan, että keskitymme vain yhteen osaan. Todellakin, mitä enemmän opimme Jumalan luonteesta, sitä enemmän opimme rakastamaan häntä.

IMMANUEL, JUMALA MEIDÄN KANSSAMME

Jos haluaisit kertoa ei-kristitylle kuvauksen Jumalan luonteesta, mistä löytäisit sen Raamatusta?

Paras vastaus olisi tietysti Jeesus. Raamattu sanoo, että Jeesus ei vain heijasta Jumalaa, vaan myös ilmaisee Jumalan. Tätä selittävät monet Raamatun kohdat, mutta yksinkertaisin niistä on Joh. 14:9. Siinä Jeesus sanoo: ”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän.” Jotta voisimme tietää enemmän siitä, millainen Jumala on, meidän pitäisi katsoa Jeesukseen – hänen sanoihinsa, tekoihinsa, tapoihinsa ja hänen suureen rakkauteensa ihmiskuntaa kohtaan hänen kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan.

Isän rakkaus ja huolenpito ilmenevät selkeimmin hänen Pojassaan, Jeesuksessa. Raamatun kauneus on siinä, että Jumala on antanut meille neljä rikasta näkökulmaa Jeesuksen elämään, jotta voimme saada kokonaisen kuvan siitä, kuka hän on. Matteuksen evankeliumissa (jonka on kirjoittanut juutalainen juutalaisille) näemme Jeesuksen kauan odotettuna Messiaana, joka täytti annetut lupaukset. Markuksen evankeliumissa näemme Jeesuksen elävän aktiivista elämää palvelemaan ja uhrautuen. Hän ajatteli aina muita ja toimi aina Isänsä tahdon mukaisesti. Luukkaan evankeliumista voimme lukea, mitä Jeesus koki täydellisen ihmisyytensä ja myötätuntonsa kautta, ja voimme lukea tämän kertomuksen saadaksemme varmuuden siitä, että se, mitä luemme, on totta (Luuk. 1:3-4). Johanneksen evankeliumissa näemme Jumalan Pojan ihmiseksi tulleen, ja meitä kutsutaan uskomaan, että Jeesus on se, kuka hän sanoo olevansa, jotta hengellinen elämämme voi elpyä. Vaikka kaikki neljä evankeliumia käsittelevät samaa aihetta, ”ne eivät esitä asioita aivan samalla tyyllillä. Jokaisella kirjoittajalla on oma kokemuksensa, ja tämä monimuotoisuus laajentaa ja syventää tietoa, joka tuodaan esiin vastaamaan erilaisten mielten tarpeita.” (Ms 105, 1900.) Minkä evankeliumin olet lukenut viimeksi?

Jeesukselle annetaan tietty nimi Matt. 1:23. Miksi tämä on niin merkittävää Jumalan luonteen ymmärtämisen kannalta? Lue Matt. 28:20 ja keskity jakeen loppuosaan. Vertaa näitä kahta jaeita. Mitä huomaat?

Olemme raapaisseet vain pintaa tästä valtavasta aiheesta, Jumalan luonteesta. Jumala on suurempi ja ihmeellisempi kuin voimme käsittää, ja tulemme oppimaan hänestä halkeavien ikuisuuksien.

Mitä Raamattu kertoo sinulle Jumalasta?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Jumala kutsuu kansaansa edustamaan hänen luonnettaan, mutta voidaksemme tehdä niin meidän on itse tunnettava hänet. Paras tapa nähdä hänet selvästi, huolimatta syntisistä ihmissilmistämme, jotka liian usein ymmärtävät väärin hänen pyhät ja täydelliset tiensä, on tutkia hänen saansa Raamattua.

”Kaikki se isällinen rakkaus, joka on kulkenut sukupolvelta toiselle ihmisten sydämissä ja kaikki ne hellyyden lähteet, jotka ovat auenneet ihmisten sisimmässä, ovat vain kuin pieni puro rajattoman valtameren rinnalla, kun niitä verrataan Jumalan äärettömään ja ehtymättömään rakkauteen. Kieli ei voi sitä lausua eikä kynä kuvata. Voit mietiskellä sitä joka päivä elämässäsi ja tutkia Raamattua ahkerasti ymmärtääksesi sitä. Voit valjastaa jokaisen Jumalan sinulle antaman voiman ja kyvyn pyrkiessäsi käsittämään taivaallisen Isän rakkautta ja myötätuntoa. Ja silti se yhä ulottuu äärettömyyteen. Voit tutkia sitä rakkautta aikakausten ajan. Silti et voi koskaan täysin ymmärtää Jumalan rakkauden pituutta ja leveyttä, syvyyttä ja korkeutta siinä, että hän antoi Poikansa kuolemaan maailman puolesta. Edes ikuisuus ei riitä paljastamaan sitä täysin. Kuitenkin kun tutkimme Raamattua ja mietiskelemme Kristuksen elämää sekä lunastussuunnitelmaa, nämä suuret aiheet avautuvat ymmärryksellemme yhä enemmän.” (5T 740.)

Keskustelunaiheita:

1. Kun mietit tällä viikolla tutkimiasi Jumalan ominaisuuksia, mikä niistä on vaikuttanut eniten käsitykseesi Jumalasta?
2. Mitä muita Jumalan ominaisuuksia voisit tutkia syventääksesi ja vahvistaaksesi suhdettasi Jumalaan?
3. Lue tai kuuntele yhdessä perheenjäsenen tai ystävän kanssa *Tie Kristuksen luo* -kirjan 1. luku ja keskustelkaa siitä. Mitä uusia ajatuksia tämä luku on herättänyt sinussa Jumalan luonteesta ja Jeesuksesta?
4. Monilla ihmisillä on vääristynyt kuva Jumalasta, ja Jeesus tuli palauttamaan sen ennalleen. Mitä voit tehdä jakaaksesi selkeän kuvan Jumalan luonteesta niille, jotka kuuluvat vaikutuspiiriisi?
5. Mieti uudelleen, mitä opit maanantain osiosta. Vaikka olemme selvästi syntisiä emmekä pyhiä, Raamattu antaa myös selkeitä lausuntoja Jumalan kansan pyhästä elämästä. Lue 1. Piet. 1:13-16; Room. 6:22 ja Hepr. 12:14. Jumala on pyhä ja kutsuu meitä olemaan pyhiä. Mitä todella tarkoittaa elää pyhää elämää?